

6. číslo / květen 2008

Březulín

Šesté vydání školního nepravidelného čtvrtletníku.

Nové vydání Březulína vám úvodem přináší ...

... Rozhovor s Martinem Lukešem, fotbalistou Baníku

Březulín mám pro vás další rozhovor, tentokrát s Martinem Lukešem. Ti, co se vyznají ve fotbale, jistě vědí, že se jedná o fotbalistu ostravského Baníku...

Na rozhovoru se podíleli Honza Homola, Michal Friedl a Dominika Kapustová.

Tak jsme si na smluveném místě seděli a čekali, až dorazí. Po chvílce přijel ve svém volkswagenu...Nechali jsme ho sednout a chvíličku vydechnout. Měl právě po tréninku. Jakmile si odpočinul, hned mu Honza a Michal položili první otázku a já jsem se ihned chopila propisky a začala zapisovat jeho odpovědi...domini

1. *Friedl: Od kolika let hrajete fotbal?*

Lukeš: Od šesti let.

2. *Homola: Chtěl jste hrát fotbal od malička, nebo vás někdo vedl (přinutil)?*

Lukeš: Nikdo mě nenutil, vedli mě rodiče...

3. *Homola: Máte fotbalový vzor?*

Lukeš: Vzor, to ani ne, ale líbí se mi Gerrard z Liverpoolu.

4. *Friedl: Líbí se vám na Bazalech nebo se baníkovci těší na nový stadion ve Vítkovicích?*

Lukeš: Na Bazalech se mi líbí, ale to stěhování je nevyhnutelné, bohužel...

5. *Friedl: Máte zájem o zahraniční angažmá?*
Lukeš: Ano, určitě, někdy v budoucnu třeba do Rakouska.
6. *Homola: Máte vysněný klub, ve kterém byste chtěl hrát?*
Lukeš: ☺Dřív ano, teď už ne. Toužil jsem hrát za Manchester United.
7. *Homola: Která světová soutěž má podle vás nejatraktivnější fotbal?*
Lukeš: Anglie...
8. *Friedl: Která země má podle vás nejlepší fotbalisty?*
Lukeš: Brazílie
9. *Homola: Myslíte si, že se proboujete do poháru UEFA?*
Lukeš: ☺Snad, JO, věřím, že postoupíme, máme na to...
10. *Homola: Jak vidíte vyhlídky našich na EURU?*
Lukeš: To je těžké odhadnout, záleží, jestli budou všichni zdraví.
11. *Friedl: Cesta do reprezentace je z Baníku odjakživa těžší, než ze Sparty. Domníváte se, že by Svěrkoš, pokud by hrál ve Spartě, jel na EURO?*
Lukeš: Já myslím, že jo...
12. *Friedl: Kam jste se dostal s fotbalem nejdál, myslím zeměpisně?*
Lukeš: Na to nedokážu odpovědět, nejspíš Gruzie.
13. *Homola: Jak často a jak dlouho trénujete?*
Lukeš: Podle toho, jestli je zápasové nebo přípravné období. V této době to je šest 1,5 hodinových tréninků týdně.
14. *Homola: Jaký post je podle vás nejlepší? Brankář, útočník, nebo obránce?*
Lukeš: Asi útočník...
15. *Homola: Chtěl byste být brankář? Někdy.*
Lukeš: Dřív jo, někdy jsem se z legrace postavil do brány...
16. *Friedl: Používáte třeba i finty jiných hráčů, nebo máte vlastní?*
Lukeš: ☺Nevím, jestli nějaké mám, ale tak každý fotbalista, když se dívá na fotbal, tak se snaží „využít“ finty, které viděl...
17. *Friedl: Proti kterému týmu se vám hraje nejlépe a nejhůře?*
Lukeš: Nejlépe...proti Spartě...a nejhůře...proti Brnu a Olomouci...
18. *Friedl: V kopačkách jaké značky hrajete?*
Lukeš: Joma...
19. *Homola: Kolik máte kopaček?*
Lukeš: Moc ne, dvoje, troje na půl roku...
20. *Friedl: Těšíte se na zápas se Spartou a jak tipujete jeho výsledek?*
Lukeš: Vzhledem k tomu, že musíme vyhrát, tak zvítězíme...2 : 1.

Poznámka redakce: Protože zmiňované utkání již proběhlo, připomínáme, že Baník skutečně Spartu porazil 2 : 1 a Martin Lukeš byl v tomto utkání vyloučen po druhé žluté kartě.

K postupu Baníku do poháru UEFA tak zbývá porazit v posledním kole Bohemku.

Děkujeme za rozhovor a nashledanou.

-domini-
-friedl-
-homolín-

Březulín se seznamuje...

s Andulkou

Čeleď: Papouškovití (Psittacidae)

Rod: Andulka (Melopsittacus)

Anglický název: Budgerigar, Budgie

Německý název: Wellensittich

Podčeleď: Papoušci (Psittacinae)

Délka: 18 - 23 cm

Popis: hlava: čelo, tváře a hrdlo žluté, vzadu černé vlny, na tvářích modré a černé skvrny, oči: s bílou duhovkou, zobák: olivově šedý, ozobí u samce modré, u samice hnědé, prsa a břicho: zelené, křídla: žlutá s černými vlnami, ocas: modrý, nohy: šedé.

Výskyt: celá Austrálie kromě Tasmánie, byla vysazena i na jiných místech.

Život v přírodě: tvoří hejna, žije nomádicky, v lesích, v travnatých savanách, v suchých křovinatých oblastech, v otevřené polopouštní krajině.

Hnízdění: od března, koloniálně v dutinách stromů, ve skalních a zemních děrách, v lidských stavbách, samice snáší 4 - 6 vajec, mláďata se líhnou za 18 dní a opouštějí hnízdo 30 dnů po vylíhnutí.

Chov: vhodný druh i pro začínající chovatele, vhodný i do malé klece.

Potrava: směs semen, proso, klásky senegalského prosa, oves, ovoce, zelenina, zelené krmivo, větvičky k okusování.

Délka života: cca. 10 let.

Zajímavosti a rady pro chovatele: Andulka je u nás nejčastěji chovaný papoušek. I v přírodě je na většině oblastí výskytu hojný. Kromě přírodního zbarvení (viz. obrázek) existuje mnoho barevných odchylek a mutací. Z mutací jsou nejčastější andulky s bílou hlavou a modrým břichem, celkově bílé nebo celkově žluté.

Andulky jsou nenáročné, snášenlivé a zvědavé, dají se poměrně snadno ochočit. Snadno se přizpůsobí změně prostředí a snáší dobře i chladné počasí. Jejich přezimování není obtížné, snášejí i mrazy -10°C. Při nízkých teplotách je

však nutné, aby měli tlustá bidla, na kterých si mohou schovat nohy do peří, jinak může docházet k omrzlinám prstů.

Ve srovnání s jinými papoušky mají poměrně tichý hlas. Většinou se ozývají příjemným trylkováním, občas jsou i hlasitější, především když "nadávají" nebo volají jiného ptáka. Některé andulky se naučí mluvit. Také hlodají míň než jiní papoušci, doporučuje se jim však stále dávat větvičky nebo stromovou kůru k okusování, aby nepoškodily nábytek nebo tapety.

Andulka je společenský papoušek, kterého můžeme chovat v párech nebo ve skupinách. Ve skupině může být lichý samec, ale nikdy samice. Přespočetná samice bude stále vyvolávat hádky a v případě hnízdění rozbije snůšku nebo dokonce i zabije mláďata jiných párů. Můžeme andulky chovat ve společné voliére s korelami chocholatými. Neměli bychom je chovat společně s agapornisy, kteří bývají agresivní k jiným druhům papoušků a mohli by andulku zranit nebo i zabít.

Některé andulky se rády koupou. Ke koupání však většinou nepoužívají plastické misky, které se k tomuto účelu prodávají v obchodech, ale raději si jen navlhčují peří v mokřém salátovém listu nebo svazku petržele. Kromě toho bychom je občas měli postříkovat rozprašovačem na květiny.

Andulka se dá bez problémů chovat v obyčejném bytě, pokud ji pravidelně pouštíme prolétnout ven. Ráda a často létá, pokud nemá k tomu možnost, snadno ztuční. Bohužel právě u andulek se často stává, že svému chovateli uletí. Musíme proto před otevřením klece vždy důkladně kontrolovat, jestli jsou opravdu všechna okna zavřena.

Mladí ptáci pohlavně dospívají ve 3 až 4 měsících. Pro hnízdění se doporučují dřevěné budky s rozměry 15x15x25 cm s vletovým otvorem o průměru 5 cm. Na dně je nutno vytvořit důlek, protože některé samice výstelku (piliny) z budky odnášejí a hnízdí na holém dřevě.

Zdroj: Internet

-Jana Cibulková-

Březulín se směje...

Vtipná zvířata

Tak jsme tady opět s našimi zvířaty, která si ví vždy rady. Tentokrát se budeme věnovat kočkám, které pracují v oblasti kriminální činnosti.

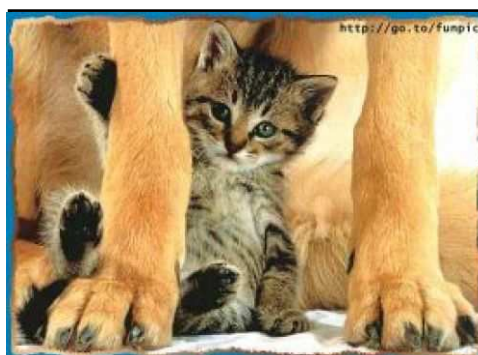
Když například dojdou peníze, kočka Míca si hned najde práci ...
Ne zrovna legální činnost, ale prachy jsou prachy!!!

Bobova první akce byla návštěva smetánky a protože měl být nenápadný, zvolil maskování. Jeho akce dopadla úspěšně.

Kocour Bob se vypracoval až na mafiánského bosse a při práci nesměl být viděn.

Dnes je Bob už v důchodu. Nechal si kvůli bezpečnosti přebarvit kožíšek a má svého mazlíčka.

Zdroj: Internet
-Zdenni-

Březulín cestuje ...

A protože se blíží toužebně očekávané prázdniny, mám pro vás Březulín tip, jak trávit volný čas. Jedna z našich redaktorek vám přináší reportáž z návštěvy

Slezskoostravského hradu

Byly nebyly - jedna řeka Lučina a Ostravice a právě tyto dvě řeky měly a dosud mají tu čest, že nad nimi byl vystavěn hrad Slezskoostravský...

Tento hrad sloužil jako ochrana zemské stezky z Opavy přes Hlučín a Těšín do Krakova a zejména chránil hranice polského státu, kterou tehdy tvořila Ostravice....

Jak můžete vidět, napravo je hrad ze 13. století. V 16. století byl přestavěn na renesanční zámek, zůstalo však původní opevnění doplněné o dělovou baštu. Po vyhoření pustl a během bombardování byl rozsáhle poničen. Dnes jak můžete vidět je zrekonstruována věž a předzámčí.

Nyní jsme se přemístili na "půdu", kde se konají různé výstavy. Zde na obrázku jsou, myslím, obrazy, ale také se tu objevují Betlémy. Naše třída se na ně byla podívat. Bylo to v zimě (jak jinak) a bylo to opravdu krásné, ze dřeva vyřezané velké Betlémy, prostě úžasné...:-)

Tento obrázek je fotografií hradu neboli jádra hradu. V této části budovy jsem také byla, je tam několik místností, bohužel jsem nepoznala o jakou místnost se jedná. Kdo to poznal je dobrý.....

*Pár maličkostí: Návštěvní hodiny květen
10.00 - 18.00
Mimo pondělí*

-domini-

A tentokrát vás Březulín vezme s sebou i na dovolenou do zahraničí

EGYPT

Být v Egyptě a nevidět pyramidy? Nepodívat se do **Luxoru**, nejet čtyřkolkou za beduíny do pouště, nepotápět se na vyhlášeném ostrově **Giftun** a nepoznat atmosféru aspoň nejbližšího většího města? Všude se asi za jednu dovolenou nepodíváte, ale všechny výlety, které v Egyptě podniknete, stojí za to. Egyptské vzdálenosti jsou na české poměry obrovské. Z vlastní zkušenosti ale můžu potvrdit, že se dá relativně v pohodě absolvovat i výlet s odjezdem v 1:15 z hotelu a návratem ve 23 hodin. Konkrétně šlo o výlet z **Makadi** do **Káhiry**. Zážitků bylo tolik, že jsme ani nevěděli, jak ten den utekl. Nejúžasnější samozřejmě byly pyramidy v **Gíze**. Ale Egypt nabízí nevšední podněty doslova na každém kroku. Třeba při průjezdu **Hurghadou** uvidíte ve 2 hodiny v noci úplně plné kavárny, otevřené všechny obchody, čilý provoz na ulicích - ale nepotkáte jedinou ženu. Řazení do konvoje 30 autobusů na parkovišti obklopeném po zuby ozbrojenými policisty a vojáky je také dost zvláštní. V **Káhíře** zase překvapí (i lidi zvyklé jezdit denně Prahou) neuvěřitelný chaos na přeplněných ulicích. Zpáteční cestu nám zase zpříjemnili delfíni plující nedaleko od pobřeží (a tím i od silnice, která vedla zrovna přímo podél moře).

Káhira je obrovská. Egyptané tvrdí, že jde o druhé největší město na světě, mezinárodní zdroje řadí Káhiru tak na páté až desáté místo, rozhodně jde ale o nejlidnatější město na africkém kontinentu. Největším turistickým

magnetem **Káhiry** jsou samozřejmě **pyramidy v Gíze**. **Egyptské muzeum** nabízí přes 100 tisíc exponátů, je zde k vidění i **Tutanchámonova posmrtná maska**. **Káhirské Staré město** je zařazeno na seznamu památek **UNESCO**. V **Káhiře** je **Káhiry** či **Město mrtvých** - původně 6 km dlouhý hřbitov, kde ale dnes žije již odhadem 350 000 lidí.

Luxor

Největší rozkvět Luxoru (původně **Weset**, řecký název **Théby**) nastal v období i největší africký bazar **Chán el Chalíli**. Za návštěvu určitě stojí i **Citadela s Alabastrovou mešitou**, 186 metrů vysoká **vyhlídková věž** v centru nové říše (16. - 11. století př. n. l.). Nejznámější panovníci z té doby jsou **Ramses II**, královna **Hatšepsut** a **Tutanchamon**.

Chrám v Luxoru je úžasný komplex staveb. Dlouhou dobu byl tento chrám doslova pohřben v písku, jeho kamenné stavby jsou díky tomu zachovány dodnes ve výborném stavu.

Chránový komplex Karnak byl budován 2000 let, každý faraón zde nechal vystavět svou stavbu na počest boha **Amona**.

Oba výše zmíněné chránové komplexy by si určitě zasloužily delší než jednodenní prohlídku. Pokud ale máte jen jeden den na celý Luxor tak si určitě nesmíte nechat ujít ještě **Údolí králů**, **chrám královny Hatšepsut** a **Memnonovy kolosy**.

Zdroj: Internet

-bucht-

... a protože cestování patří k létu, máme tu také jeden letní trapas zpěvačky *Rihanny*

V létě jsme se s kámoškama vypravily na pláž. Chtěla jsem se převléknout, jenže kabinky byly dost daleko. Tak jsem kolem sebe omotala velký ručník a začala na sebe soukat bikiny. Nějak se mi při tom zašmodrchaly kalhotky a ručník se svezl na zem. To byla ostuda! Každému se naskytl pohled na moje nejintimnější místa! Kámošky se mi chechtaly ještě celé odpoledne a dodnes mi to rády připomínají.

Potvory jedny!

Zdroj: Internet

-SÁRA

Březulín sportuje...

Le Parkour ... pokračování z minulého čísla

David Belle

Zakladatelé Parkouru jsou David Belle a Sebastien Foucan, kteří také vymysleli tento název. Ti se ve francouzském ghetu jako děti bavili hrou na nindži. Někteří připisují proslavení Parkouru hongkongskému herci Jackiemu Chanovi, který v akčních filmech využíval v bláznivých honičkách rozličné prvky urbanistické zástavby i průmyslového prostředí.

David Belle sleze panelák za 15 sekund třemi kroky a tam, kde Matrix potřebovat triky on si vystačí s vlastníma nohama!

David Belle

David Belle se narodil 29.dubna 1973 v Seine-Maritime department ve městě Fecamp v Normandy (sever Francie). Narodil se v chudé rodině, která žila nejdříve na předměstí Paříže, Fecamp, a brzy se přestěhovala do městečka Le Sables d'Olonne, kde David prožil prvních 14 let svého života. Vychovaný svým dědou Gilbertom Kittenom (bývalým starším seržantem, někdy sloužícím požárníkem v požárních vojskách Paříže .) David byl pohlcený příběhy o hrdinství, a v ranném věku se v něm probudil zájem o vše, co souviselo s pohybem a aktivitou.

Jeho otec, Raymond Belle, sloužil někdy mladým vojákům francouzské armády ve městě Dalat ve Vietnamu, byl tedy hasičem (požárníkem) v hasičských vojskách a vynikajícím sportovcem. Nazývali ho také silou přírody. Raymond byl vysoce kvalifikovaným záchranářem, byl známý v kruzích lidí své profese. Což znamená, že měl velký vliv na život Davida.

V okruhu takové rodiny sportovních hrdinů bylo jasné, že se David Belle stal šikovným ve více sportovních disciplínách, kde bylo třeba se hýbat, jako lehká atletika, gymnastika, horolezectví a bojové umění.

Na cestě poznání sebe, mladý David nechal školy v 15 letech, aby se zasvětil sportu. No ne kde jakému druhu sportu. Belle prosazoval, že sport má být užitečný pro život. Síla a obratnost se mají sportem rozvíjet, a tak nalézt uplatnění v životě. Přesně tak mu to říkal jeho otec. Poté, aby se z části podobal svému otci a rozvinul svého ducha mladého nálezce dobrodružství, David často přemýšlel, kde by mohl použít svoje fyzické schopnosti, aby utekl od těžkých situací, kde by mohl ukázat svoji sílu a chrabrost. Jak se dostat do místa, kde člověk potřebuje pomoc? Jak přejít, abych se nedostal do pastí? Představoval si sebe v takových situacích, které nakonec vyžadovaly obratnost tohoto chlapce.

David Belle je spolu s Sebastienem Foucanem zakladatelem Parkouru (vymysleli také tento název). Parkour (někdy též Le Parkour) je umění ladností pohybu překonat jakoukoli překážku ať přírodní či uměle vytvořenou, například v městském prostředí. Překážky je možné obíhat, přelézat, přeskakovat, šplhat na ně i použít další komplikovanější techniky. Hlavním myšlenkou této disciplíny je, že každá překážka se dá překonat pomocí neustálého pohybu vpřed. Cílem cvičení je přizpůsobit svůj pohyb dané situaci, aby bylo možné překonat jakoukoli překážku. David Belle se v poslední době začíná věnovat i herectví.

V příštím čísle se můžete těšit na různé triky i s jejich názvy.

*Květen je lásky čas a Březulín má pro vás pár milostných básní,
jejichž autorkami jsou žákyně naší školy.*

ON - O²

*1. Ty ses objevil v mém životě před pár dny,
ale nikdy na Tebe nezapomenu, jako ráno na některé sny.
Chtěl jsi vědět, co pro mě znamenáš,
Tak tady to černé na bílém napsaný máš.*

*2. Jsi nejvzdálenější hvězdička,
patří Ti kus mého srdíčka.
Jen nevím, jak Ti to říct mám,
každou noc doufám, že na to přijdeš sám.*

*3. Nemáš z ničeho strach,
za to mně srdce bije na poplach.
Bojím se, co na tohle všechno řekneš,
bojím se, že se toho všeho jenom zlekneš.*

*4. Chtěl jsi po mně jen pár vět,
ale co když Ti to zničí celej Tvůj vysněnej svět?!
Vidím pořád ty Tvé oči,
v mé hlavě se dokola furt točí ...*

TY

1. *Ty jsi má nejcennější bytost,
která ovládne mou skleslost.
Jsi žár v mém srdci,
Co potřebuje pomoci.*
2. *Jsi má nová tajná láska,
co v ohni jako plamen praská.
Jsi druhá polovina mého
srdce,
co tluče strašně prudce.*
3. *Jsi můj druhý život,
jako srdeční tlukot.
Jako kapky deště padají,
moje básničky o Tobě se
skládají.*
4. *Jsem pořád tak nejistá,
i když je má duše čistá.
Jsi ten, pro koho tu žiju,
pro koho se tady směju.*
5. *Jsi ten, pro koho mé srdce
bije,
jako láska v nás obou žije.
Miluji Tě, nikdy nepřestanu,
kvůli Tobě z toho dna
vzlétnu ...*

JUST(-) IN - LOVE

*Dej mi další šanci,
vrat' čas, který se ztrácí,
proměň mé sny v realitu,
vrat' mému srdci stabilitu ...
Musím Ti říct, co mě bolí,
říká se, že čas prý všechno hojí,
vím, že Tě to nezajímá,
bolest snad i Tvoje srdce
rozhýbá ...
Potřebuju čas,
Tvou lásku chci vidět zas ...
Tahle báseň je Tvoje,
snad poznáš, od koho je !!!*

50 CENT

Celé jméno: Curtis Jackson

Přezdívka: 50cent

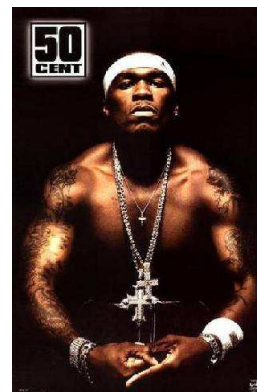
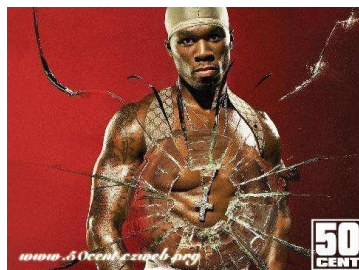
Datum narození: 06.07.1976

Místo narození: Queens, New York, USA

Znamení: Rak

Rapová skupina: G-Unit (Guerilla Unit)

Březulín poslouchá...

Curtis Jackson, narodil se 6. července roku 1976 v **New Yorku** do "čtvrť drog". Neměl otce a jeho matka byla později zavražděna. Vyrůstal u prarodičů ve čtvrti **Queens**. 50 Cent se zapletl s drogami. V téže čtvrti bydlel **Jam Master Jay** z **Run-DMC**. Měl vlastní studio a tak přivedl **Centa** k rapu. Jeho počátky nebyly slavné, nerozuměl formátu skladby, naučil se refrén a pak to ostatní. Jako první vydavatelství si vybral **JMJ Records**. Pak se seznámil s prezidentem **Columbia Records**, takže to bylo jeho druhé vydavatelství. S ním vydal album „**Power of the Dollar**“, z něhož se prosadil singlem „**How To Rob**“. V dubnu 2000 byl před domem své babičky postřelen, padlo 9 ran z pistole. Byl střelen do ruky, tváře a hrudi. O pět měsíců později dal výpověď vydavatelství **Columbia Records**. Začal spolupracovat s **Sha Money XL**. Nahrál 30 písní, které v roce 2001 vydal na kompilaci "**Guess Who's Back**". Jeho další album "**50 Cent is the Future**", které vydal v roce 2002 materiálně podpořil **Jay-Z**. A právě toto CD se dostalo na stůl komu jinému než **Eminemovi**. **Eminem** si ho okamžitě oblíbil. **Eminem** kontaktoval "hitmakera" **Dr. Dre**. **50 Cent** se s nimi spojil a tak vznikl hvězdný tým. **50 Cent** teď měl daleko lepší možnosti pod labely **Aftermath/ Shady/ Interscope**, které kryje **Universal Music**. **Em a Dre** vůbec nezaháleli a začala spolupráce na **Centově** novém albu "**Get Rich Or Die Tryin**", což se dělo v roce 2002. 6. února roku 2003 vychází album "**Get Rich Or Die Tryin**", z něj je první singl "**In Da Club**", jenž rapera, co si říká "**50 Cent**" vystřelil na rapový vrchol. **50 Cent** je "hudební umělec". Jeho žánr je **Crossover Rap/ Hip-Hop**. V roce 2000 se dostal z undergroundu a debutoval se singlem "**How To Rob**" z alba "**Power of the Dollar**". Pak podepsal smlouvu s **Eminemovým** vydavatelstvím a stala se z něj "**RAPOVÁ HVĚZDA**".

MÓDA

Čaute děcka! Dneska tu budu psát o EMO. Spousta lidí tenhle styl nemá rádo... Většinou nemají ani žádný důvod. Mně se líbí moc! Akorát že takové časopisy typu Top dívky, Bravo girl, atd. dělají z EMO úplnou komerci!

Co to vlastně EMO je: Emo boys a Emo girls vyznávají osobitý styl, který je odlišuje od ostatních subkultur. Oblékají se do černé v kombinaci s růžovou, nebo jinou výraznou barvou. Klasický „Emo ohoz“ je oblečení v černo - růžové kombinaci, může být i dvoubarevný vzorek. Různé náramky a nátepníky na ruku a zápěstích, pásky s železnými pyramidkami, rukavice bez prstů, batůžek s různými plackami Emo. Mezi Emo můžete najít kluka v úzkých džínách, ale stejně tak můžete potkat Emo mládež, která si libuje ve spoustě železných nýtů na riflích. Náramky s lebkami, nehty nalakované na černo nebo na stříbrno.

Make-up používají jak holky, tak i kluci. Emo-makeup, to jsou černé oční stíny, ale zase ne moc bohaté. Účesy se nedělí na ženské a mužské, často můžete vidět stejné jak u kluků, tak i u holek. Patka zakrývá jedno oko, barva vlasů černá nebo tmavě kaštanová. Účes nebo rozcuch vám dává svobodu výběru, individuality a přitom jasně ukazuje na pravého Emo.

Historie EMO: Od poloviny osmdesátých let byl výraz emo používán výhradně pro hudební styl inspirovaný tehdejší washingtonskou scénou. Když se hudba koncem devadesátých let dostala do povědomí širšího publika, začalo slovo nabývat dalších významů. Původ výrazu samotného je nejasný. V roce 1985 členové skupiny Rites of Spring poznamenali v interview pro časopis Flipside, že je někteří fanoušci začali označovat jako "emo", údajně podle emocí, které skupina ukazovala při svých vystoupeních. V následujících letech bylo "emo" vnímáno jako zkratka z "emotive hardcore", či "emotional hardcore", čímž byl tehdy druh hudby označován.

V dnešní době je slovo emo používáno v širším významu a je často považováno za zkratku slova "emotivní". Po roce 2000 začaly hudební skupiny jako Dashboard Confessional popularizovat dramatičtější a osobnější "emo" styl, jehož texty daleko více oslovovaly teenagery, poprvé zakoušející životní a vztahovou frustraci.

Spolu s tím začala být hudba známější a "emo" začalo být okolím používáno jako termín pro přehnané melodrama či ublíženost. Na fanoušky pak často mířily věty jako "nebud' tak emo" či "vzmuž se, emo děcko", vyjadřující dojem, že se berou příliš vážně.

Takže jak jste si stačili všimnout EMO je velice smutný a depresivní styl a bohužel se to většině lidem a rodičům nelíbí.

Březulín se směje...

vtipy

Sedí mravenec u rybníka a máčí banán ve vodě. Jde kolem slon a ptá se: „Co děláš?“ Mravenec říká: „Dej mi jedno Euro a řeknu ti to!“ Slon mu dá jedno Euro a říká: „Tak povídej.“ „Máčím tady banán ve vodě!“ Slon odpoví: „Ty jsi blbej.“ Mravenec na to: „Možná blbej! Ale od rána jsem si vydělal 100 Euro.“

Pacient si stěžuje: „Jakmile se vzbudím, půl hodiny se mi točí hlava. Co mám dělat, pane doktore?“ „No, vstávejte o půl hodiny později.“

Průvodčí se ptá blondýnky se psem na klíně: „Platila jste za toho psa?“ „Ne, dostala jsem ho k narozeninám.“

Jaký je rozdíl mezi letadlem a autem, kterému dojde palivo? Auto začne zpomalovat, kdežto letadlo zrychluje...

Jak zabránit tvorbě vrásek? Cpát se, dokud se kůže nenatáhne.

U holiče: „Přeje si pán ježka?“ „A čím bych ho živil?“

„O čem přemýšlíš?“ „O tom, jak to měli žáci dříve ve škole lehčí. Například za vlády Karla IV. končil dějepis na straně osmnáct.“

Žák Škrabálek: „Pane učiteli, nemohu přečíst, co jste mi napsal pod slohovou práci!“

Učitel: „Napsal jsem ti tam, psát čitelněji!“

Kulinářské okénko ...

Jak upéct bábovku

Příprava:

1 dcl oleje, 240 g moučkového cukru, 6 vajec (žloutky a bílky oddělené), 200 g hladké mouky, 200 g polohrubé mouky, 2 dcl mléka, 2 lžičky prášku do pečiva, 3 lžičky kakaového prášku, slivovice nebo rum.

Postup::

Troubu rozpalte na 180 stupňů Celsia (horkovzdušnou na 160 stupňů).

Olej rozetřete se 120 g moučkového cukru dohladka, přidejte 6 žloutků a znovu třete.

Smíchejte hladkou a polohrubou mouku a část (asi polovinu) prosijte ke směsi oleje, cukru a žloutků.

Přilijte mléko a opět třete dohladka.

Bílky vyšlehejte, přidejte k nim zbývajících 120 g moučkového cukru a ještě chvíli prošlehejte. Hmotu lehce vmíchejte do připraveného těsta (nemíchejte příliš, aby těsto nebylo tuhé) a přimíchejte zbývající mouku prosátou práškem do pečiva.

Na tmavou část smíchejte kakao se 2 lžičkami slivovice nebo 3 lžičkami rumu a troškou vody - vytvoříte hustou kašičku. Ke kakaové směsi přilijte třetinu těsta a promíchejte.

Formu vymažte máslem nebo sádlem, vysypte hrubou moukou a vlijte do ní část světlého těsta, pak těsto tmavé a nakonec zbytek těsta světlého.

Pečte ve vyhřáté troubě asi 40 minut.

Hotovou bábovku nechejte chvíli vychládnout ve formě a pak vyklopte. Před podáváním pocukrujte.

Aby bábovka byla takto krásně žlutá, použijte **vejce v biokvalitě** a nebo jako my, vejce přímo od babičky. :-)

Březulín si hraje...

Runaway 2 The Dream of the Turtle

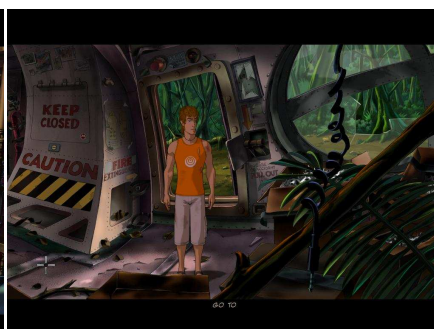
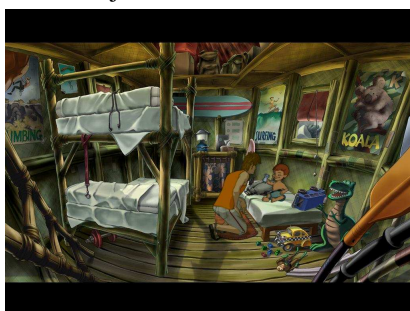
14.01.1987

Runaway 2: The Dream of the Turtle

Kdy naposledy jste hráli opravdu výbornou adventuru? Tento žánr zdaleka není mrtvý, přesto se dá říci, že hry jsou podobné jedna druhé a nápad abys pohledal. Nyní však přichází hra, která je příslovečnou štikou v rybníce. Ano, Runaway 2 je přesně tou hrou, na kterou jsme vzrušeně čekali tak dlouho. Vy, kteří máte tak rádi různé cesty kolem světa a exotické končiny si přijdete na své. Začněme tedy příběhem. Již v prvním díle jsme se seznámili se studentem Brianem a jeho půvabnou přítelkyní Ginou. Naši hrdinové jsou na dovolené na Havaii. Děj začíná tím, že navzdory Brianovu odporu Gina trvá na tom, že by se měli vydat více do vnitrozemí do odloučené oblasti ostrova. Bohužel, postarší pilot / dědula / si trochu schrupne a Brian je přinucený vyhodit Ginu s jediným padákem na palubě z letadla do džungle. Na nás, na hráčích je, abychom nasměrovali Brianovu cestu zpět do civilizace, aby se mohl setkat s Ginou. Samozřejmě to nebude snadné, ale Brian je charismatický mladý muž, který si umí poradit v každé situaci. Pokud jste fanoušky prvního dílu Runaway tak věřte, že si vychutnáte i dvojku. Autoři odvedli kus poctivé práce, takže se pustíme do chválení. Začneme tím, na čem naše oko spočine se zalíbením, a to je grafika. Ta je jedním slovem skvostná. Myslím, že přesně tento styl Runaway sluší. Nádherně malované postavičky, překrásné scenérie, prostě nádhera. Hra běží v rozlišení 1024x768. Malované pozadí je v 2D. Dalším velkým kladem hry je skvělý humor. I když pro nás adventuristy dost specifický, ale to je jen dobře. Dalším plusovým bodem je pseudointeraktivní forma hry. Každé prostředí vypadá neuvěřitelně živě, ač si nemůžete vzít skoro nic, co nebudete potřebovat. Je zde mnoho hádanek a řešení jsou zajímavá a nápaditá. Například přechod přes lanový most nad propastí je vyřešen vskutku originálně. Ovládání je klasické, tedy myšoidní, a to je dobře. Inventář také nemá chybu a kombinování předmětů nebo jejich sbírání je vyřešeno víc než uspokojivě. Pokud jde o zvuky a ruchy, tak tady také nemohu mít žádné výhrady. Hudba je poplatná prostředí Hawaie, takže těžko mohu nějak objektivně hodnotit, ale naštěstí nijak nevadí a nevzpomínám si, že bych měla chutě stáhnout hudbu na minimum. Dabing postav mi také přijde jako dost podařený. Runaway 2 je zábavný, dobrodružný titul, který potěší každého fanouška žánru. Myslím, že tvůrci Runaway série mohou v klidu přemýšlet o třetím díle, protože spokojených hráčů určitě bude mnoho a všichni se budeme těšit na další povedená dobrodružství. Pokud mám hodnotit tak pro mne je to poctivých **80%**.

Zdroj: Internet

-hollá-

Šesté číslo časopisu pro vás připravili:

Dominika Kapustová (domini), Michal Friedl (friedl), Jan Homola

(homolín): Rozhovor s fotbalistou Baníku

Jana Cibulková (Jana Cibulková): Domácí mazlíček

Zdeňka Klimková (Zdenni): Vtipná zvířata

Dominika Kapustová (domini): Tip na výlet, sport

Kateřina Vašutová (buchti): Cestování

Sára Malárová (SÁRA): Trapasy, hudba

Dominika Hrubá (hrubá): Móda

Simona Anyalaiová (Simona): Vtipy a kulinářské okénko

Karolína Hollá (hollá): PC hry

A vlastní tvorba nejmenovaných autorek !!!